

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 18 mart 2011. god.
Br.ref.:88/11

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 44/10

Podnosilac

Gafur Podvorica

protiv

Ministarstva rada i socijalne zaštite

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Gafur Podvorica iz Prištine, sa prebivalištem u ul. Halil Orana, Lam. III, br. 4 u Prištini i direktor je Odeljenja Instituta za socijalnu politiku.

Suprotna strana

2. Suprotna strana je Ministarstvo rada i socijalne zaštite (MRSZ).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti odluke MRSZ [*Odluka MRSZ br. 89 od 23. aprila 2010. god.*] kojom je od 1. maja 2010. god. ukinuto Odeljenje Instituta za socijalnu politiku kao posebne organizacione strukture u okviru Ministarstva rada i socijalne zaštite.

Navodne povrede Ustavom garantovanih prava

4. Podnosilac zahteva nije jasno naznačio koja su mu Ustavom garantovana prava povređena.

Pravni osnov

5. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona
6. daljem tekstu: Zakon) i član 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

7. Podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu 23. juna 2010. god.
8. Sud je 26. avgusta 2010. god. prosledio kopiju zahteva Ministarstvu i tražio odgovor. Sud je 8. oktobra 2010. god. primio odgovor Ministarstva.
9. 14. decembra 2010. god. Veće za razmatranje, u sastavu sudija Robert Carolan (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Gjyljeta Mushkolaj, je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Almira Rodriguese, i preporučila Sudu neprihvatljivost zahteva.

Navodi podnosioca zahteva

10. Podnosilac zahteva je 23. juna 2010. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo žaleći se da je Ministar rada i socijalne zaštite u Prištini na nezakonit način doneo odluku o ukidanju Instituta za socijalnu politiku (u daljem tekstu: ISP) [*Član 4. stav 1. Zakona br. 02/L predviđa postojanje i funkcije Instituta za socijalnu politiku*] i da je preduzimajući ovu meru Ministarstvo povredilo Ustav.

Komentari suprotne strane

11. Suprotnoj strani je prosleđeno obaveštenje o registraciji predmeta i zahtev za odgovor 26. avgusta 2010. god. MRSZ je 8. oktobra 2010. god. odgovorilo opravdavajući spornu odluku preporukama FRIDOM (Funkcionalna procena i institucionalni dizajn ministarstava) za funkcionalnu procenu MRSZ.

Pregled činjenica

12. Ministar Ministarstva rada i socijalne zaštite je 23. aprila 2010. god. Odlučio [*Odluka br. 89/10, stav 1. (prvi), od 23. aprila 2010. god.*]:

„Ukida se od 1. maja 2010. god odeljenje Instituta za socijalne politike, kao posebna organizaciona struktura koja radi i deluje u okviru Ministarstva rada i socijalne zaštite“.

13. Ta odluka je objavljena u saglasnosti sa preporukama FRIDOM-a za funkcionalnu procenu MRSZ [Vidi *izveštaj funkcionalne procene MRSZ i preporuke III. 5: o integrisanju ISP u Odeljenje za socijalnu i porodičnu politiku*].
14. Čim je izveštaj objavljen, tačnije 11. novembra 2009. god., direktor Instituta za socijalnu politiku je prosledio dopis komisiji MRSZ za razmatranje izveštaja FRIDOM-a, osporavajući izveštaj kao bezrazložan, protivrečan sa obimom Odeljenja Instituta za socijalnu politiku i u suprotnosti sa važećim zakonom koji je regulisao status i obim Odeljenja Instituta za socijalnu politiku.
15. Kancelarija premijera za usluge pravne podrške [Dopis br. ref. 122/2010.] je 13. maja 2010. god. je prosledila direktoru ISP pravno mišljenje da će „Institut imati status odeljenja“, „status ovog Instituta se može promeniti izmenom Zakona br. 02/L-17 o socijalnim i porodičnim uslugama“, i da: „Ministarstvo rada i socijalne zaštite može (...) predložiti redovnu proceduru za nacrt zakona o izmeni Zakona br. 02/L-17 o socijalnim i porodičnim uslugama“.
16. Direktor ISP je 19. maja 2010. god. Prosledio [Zavedeno pod br. 01/104/10] Ministru MRSZ pravno mišljenje kancelarije premijera zahtevajući od ministra MRSZ da razmotri odluku o ukidanju ISP.
17. Generalni sekretar MRSZ je 14. juna 2010. god. od direktora IPS zahtevao [Dopis br. 159/4/10]: „da preduzme sve mere u cilju primene ove odluke“, i obavestio ga da: „nemarnost ili namerna dela koja su vezana sa neizvršenjem gore navedene odluke neće biti tolerisana i da će početi preduzimanje mera saglasno zakonskim odredbama.“
18. Konačno, 23. juna 2010. god., podnosilac zahteva se obratio Ustavnom sudu zahtevajući ocenu ustavnosti osporenog akta.

Ocena prihvatljivosti

19. Sud prvo treba da oceni da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom.

U vezi sa tim, Sud se poziva na član 113. stav 1. Ustava koji predviđa: „***Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način***“, i član 113. stav 7. Ustava kojim se određuje: „***pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.***“

20. Sa druge strane član 46. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo određuje:

„Ustavni sud prima i procesuirá podneske podnešene na osnovu člana 113, stava 7 Ustava Republike Kosovo, ukoliko utvrdi da su ispunjeni zakonski uslovi.“

21. Iz priloženih dokumenata se ne može zaključiti da je podnosilac zahteva „ovlašćena strana“, niti kao građanin a niti kao direktor Instituta za socijalnu politiku.

22. U stvari, kao prvo podnosilac zahteva nije dokazao da su mu „prekršena individualna prava i slobode koje mu garantuje ovaj Ustav od strane javnih organa“. Ovo je osnovni uslov za podnošenje određenog pitanja na razmatranje Ustavnom sudu prema članu 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo. Podnosiocu zahteva nedostaje aktivni legitimitet, odnosno locus standi, da bi podneo ovo pitanje Ustavnom sudu. Stoga, Sud će oglasiti zahtev neprihvatljivim [Vidi *mutatis mutandis* „Povelja (Opštinska ispostava Antili protiv Francuske) (dec.) no. 45129/98, ESLJP 1999-VIII)].
23. Drugo, podnosilac zahteva ne navodi posebno nijednu odredbu Ustava koja je mogla biti prekršena odlukom koju osporava, niti je u mogućnosti da dokaže „**status žrtve akta javnog organa**“, kao što je predviđeno u članu 34. Povelje EZ o zaštiti ljudskih prava [Vidi *mutatis mutandis* *Lindsay protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 32600/06, odluka komisije od 17. januara 1995. god., serija A, br. 330-A, str. 22-26 i 59-72; *Tereml chetkin i Olius protiv Ukrajine*, br. 70297/01, str. 28, 18. oktobar 2005. god.; *Loyka protiv Slovačke Republike* (dec.), br. 54811/00, 13. decembar 2005. god.)].
24. Stoga, zahtev podnosioca zahteva treba odbiti kao neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, na osnovu člana 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo, člana 20. Zakona o Ustavnom sudu i člana 56. (2) Poslovnika o radu, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv.

Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom glasniku, u saglasnosti sa članom 20. stav 4. Zakona o Ustavnom sudu.

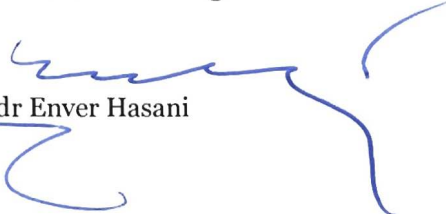
Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani